

این همه تجربه کلبی مسلکانه است؟

خیلی.

Dolores:

نه، سعی می‌کنیم کمی با سیاست‌تر باشیم. این یک صنعت بی‌ثبات و دمدمی مزاجه، باید سعی کنی تا حد ممکن واقع بین باشی.

Mike:

سلام Cranberries. من کار شما رو خیلی دوست دارم. شما گروه مورد علاقه من هستین. می‌خوام بپرسم در میان آهنگ‌هایتان کدام یک برایتان ارزش بیشتری دارد، هر دویتان جواب بدین Dolores و نوئل.

--:

متشکرم. پاسخ به این سؤال واقعاً سخته. تمام آهنگ‌ها مثل بچه‌هامون هستن، تجربیاتی‌ان که در طول زندگی‌ام داشته‌ام تمامشون خیلی خاص‌ان. ترانه‌های برتر (hits)، آن‌ها را خیلی گوش می‌دین، اما آن‌هایی رو که هر روز گوش نمی‌دین، آن‌هاییه که برتر نیستن، حس دیگه‌یی دارن.

Dolores:

در مورد موسیقی پاپ ایرلند چه فکر می‌کنید؟

--:

در حال حاضر خیلی بده. چیزهایی که توی رادیو پخش می‌شه چرت و پرت و مزخرفان.

Mike:

در حال حاضر اتفاق غریبی داره می‌افته. صنعت موسیقی همه چیز رو تحت کنترل خودش داره. به سختی می‌شه یک موسیقی خوب پیدا کرد. این اتفاق هرچند سال یک بار می‌افته. مثل به چرخه می‌مونه. ما امیدواریم بتونیم این روند رو تغییر بدیم.

Dolores:

الگوها تون چه کسانی‌ان؟

--:

کسانی که ستایش‌شان می‌کنم، مثل گاندی و مادر ترزا. آن‌ها در زندگی‌شان کارهایی کرده‌اند که من از انجامشان ناتوانم. الویس رو هم همه مادوست داریم.

Dolores:

بیتلز.

Fergal:

پس از موفقیت‌تان چه چیزی از همه ناخوشایندتر بود؟

--:

موفقیت اون چیزی نیس که شما پیش از این که یک گروه موفق بشین انتظارش رو داشته‌این. الان خوبه، اما اول این طور نبود.

Fergal:

اول که مشهور می‌شوید فشار زیادی به شما وارد می‌شود. آدم‌های بسیاری توی زندگی شما می‌ان و کنترل‌اش رو از دست می‌دین. وقتی گروهی به اوج می‌رسه، کار براش خیلی سخت می‌شه. سوار این ترن هوایی می‌شین اما می‌دونین که به زودی باید از آن پیاده شد. بعد دوباره برمی‌گردین و از نو شروع می‌کنین.

Dolores:

می‌خوام بدونم شما چطور با هم آشنا شدین و گروه تشکیل دادین؟

--:

فرانک و دوست‌ دوست‌ نوئل با خواهر دوست من قرار داشت.

Dolores:

ما این طوری Dolores رو دیدیم. اون برای تمرین اومد و خیلی هم خوب به‌نظر رسید.

Fergal:

موسیقی شما خیلی ویژه و خاصه. می‌تونین هنرمندانی رو که روی شما تأثیر داشتن نام ببرین؟

--:

آدمایی از همه نوع. مخلوطی از کلاسیک تا جاز، راک و محلی‌های قدیمی.

Fergal:

برای گیتار، نوئل همیشه یک طرفدار پروپاقرص Johnny Marr بود. موسیقی دهه ۸۰، مثل Depeche Mode، Division، The Smiths. اینا همه گروه‌های خوبی هستن که با آن‌ها بزرگ شدیم.

Dolores:

آیا از هیچ یک از الهام‌های دوره کودکی در آهنگ‌هایتان استفاده کرده‌ین؟

--:

قطعاً. کودکی شما در احساسات و رفتار بزرگسالی‌تان تأثیر می‌گذارد.

Dolores:

موسیقی ما راه‌گریز است مواد مخدر را فراموش کنید

گفت‌وگو با Cranberries را این بار از یک گپ با شماری از هواداران ناشناس انتخاب کرده‌ایم. لحن گفت‌وگو دوستانه و محاوره‌یی است و کوشیده‌ایم همین لحن را حفظ کرده و پیش رویتان نهیم.

Dolores: سلام، من Dolores هستم. فرانک و مایک هم این‌جان اما نوئل مریضه و به همه سلام رسوند. ببخشید. فرانک نه فرگال Fergal.

--:

ایده‌ها و منابع الهام شما برای آلبوم جدید چه بود؟

Dolores:

منابع الهام زیاد و مختلف بود. چون نوشتن آلبوم حدود چند سالی طول کشید، اما بارداری من بیشترین نقش را داشت. و لحن‌های شاد و سرخوش آلبوم مربوط به آن می‌شود. من شعرها را نوشتم و نوئل بیشتر آهنگ‌ها را.

--:

چه تفاوتی میان ستاره راک بودن در امریکا و ایرلند هست؟

Fergal:

در ایرلند شما می‌تونید زندگی عادی‌تری داشته باشید.

Dolores:

ایرلند کشور کوچیکه، تنها با حدود سه میلیون جمعیت. ستاره پاپ بودن در امریکا جریانی کاملاً متفاوت با ایرلند دارد. تعداد زیادی ستاره بزرگ در ایرلند هستند که در دنیا کاملاً ناشناخته‌اند.

--:

دو آلبوم آخرتان با دو آلبوم اولتان کاملاً متفاوت است. فکر می‌کنید آلبوم‌های بعدی لطیف‌تر می‌شوند یا این‌که همین لحن خشن را ادامه می‌دهید؟

Mike:

یک کم سخته که این چیزها را بتوان پیش‌بینی کرد. نمی‌شود پیش‌بینی کرد که توی چه مودی خواهیم بود. ممکنه توی آلبوم بعدی خیلی شاک‌ی باشیم.

Dolores:

توی آلبوم اول من ۱۷ یا ۱۸ سالم بود، یک بچه مدرسه‌یی کوچک اون موقع عزت نفسی راکه الان دارم، نداشتم. بالاخره آدم بزرگ می‌شه. من دیگه هیچ‌وقت اون جواری نمی‌خونم. دیگه برنمی‌گردم، هیچ وقت به اون زمان برنمی‌گردم.

--:

آیا دید Dolores و بقیه بروه‌ها در مورد کار و کاسبی موسیقی بعد از

اما هیچ رابطه ویژه و مستقیمی با عوالم کودکی در ترانه‌ی وجود ندارد.

:- آیا از ساخت ویدئوکلیپ‌ها ی‌تان لذت می‌برید؟

Fergal: آره، اغلب سرگرمی خوبیه. ولی خیلی معطلی داره.

Dolores: بهترین قسمت، دیدن نتیجه‌ی نهاییه. حدود ساعت ۶ صبح کارو شروع می‌کنیم، گرم، لباس... و ممکنه تا ساعت ۲ صبح فردا باش طول بکشه.

:- بهترین آهنگ و آلبوم Cranberries کدومه؟

Fergal: آهنگ‌های زیادی هستن. هر کدام حس دوره خودش رو داره.

Dolores: بله، ما به همه‌شون افتخار می‌کنیم، نه فقط ترانه‌های برتر. اینا هدیه‌های ما هستن.

:- آیا اهمیتی می‌دین که یک گروه سیاسی معرفی بشین؟

Fergal: ما یک گروه سیاسی نیستیم. یک گروه موسیقی هستیم.

:- برنامه آینده تون چیه؟

Fergal: چند تا تور داریم. خیلی هم نمی‌خواهیم خودمون رو خسته کنیم.

Dolores: می‌خواهیم برامون سرگرمی باشه. ما موقعیت سخت و سایه‌رو پست

هستن که خوب فروش می‌کنن و این ناراحت‌کننده‌ست. ترانه‌نویس‌های با استعداد، زیاد هستن. جوان‌ها باید پشتکار داشته باشند و بنویسند چون زمان آن‌ها هم فرا می‌رسد.

:- در مورد این که به همین زودی آلبوم جدیدتان به صورت MP3 به اینترنت می‌آید چه نظری دارید؟

Fergal: چیز مهم، موسیقی است.

Dolores:

در واقع این گروه آن قدر گوشه‌گیر است که راه نمی‌افتند و نگران چیزهایی نباشد که نباید می‌کرد. چون من هم خودم همیشه نوار ضبط می‌کردم. زندگیه دیگه. نمی‌تونین خیلی حریص باشین. پیشامده. پیش می‌آد دیگه. صنعت موسیقی باید نگران این مسائل باشه، ما خوشیم به این که موسیقی بنویسیم و کنسرت بدیم، ما به بچه‌هایی که موسیقی‌مون رو از اینترنت می‌گیرن خیلی

غم‌انگیز می‌شد اگر برامون مهم بود.

:- می‌دونم که رسانه‌ها اوایل کارتان گروه را تحت فشار گذاشته بودند و تاثیرش در تم‌های موسیقی‌تان دیده شده. چگونه با تاثیرات رسانه‌ها برخورد می‌کنین؟ و چگونه در آلبوم جدیدتان نشان داده شده؟

Fergal: ما زیاد نقدها رو نمی‌خونیم. اکثراً بی‌ربط هستن. برای ما بیشتر طرفداران مان مهم هستن.

وقتی به خانه برمی‌گردیم، خبرنگاران سر می‌رسند و کفرم رو

Dolores:

درمی‌آرن، مشکل من با روزنامه‌های جنجالی مصوره که عکس‌هایی حتی از دوش گرفتن در خانه می‌گیرن. دلت می‌خواهد سرشون رو ببری. دنبالت راه می‌افتن. وقتی حامله بودم توی تشییع جنازه‌ی مادربزرگم از من عکس گرفتن. فکر نمی‌کنم بتونم هیچ وقت باهاشون کنار بیام. ولی اینم جزیی از پیشامدهاست.

:- تا حالا ترس صحنه داشتین؟

Dolores:

نه، دیگه نه. گاهی اوقات به مردم نگاه می‌کنم و می‌بینم خیلی بهشون خوش می‌گذره. و Chorusها (فرازهای تکرارشونده در ترانه‌های راک) یا جاهای دیگه آهنگ یادم می‌ره. بعضی وقت‌ها حواس آدم به جای دیگه‌یی می‌ره اما جمعیت با خوندن شعرها کمکات می‌کنه.

:- آیا شما به کالج رفتین؟ یا اگر نرفتن قصد دارین دوباره به مدرسه برین؟

Fergal:

نه، ما به جای این که به کالج بریم همه‌مون به گروه پیوستیم.

:- بهترین چیز شهرت چیه؟

Dolores:

گاهی اوقات خیلی راحت می‌تونیم وارد کلوب‌ها بشیم.

:- فکر کنم سفر بهترین چیزه.

Mike:

فکر می‌کنین موسیقی تون چه تأثیری روی جوان‌های امروزی داره؟

Dolores:

موسیقی ما چیزی رو وانمود نمی‌کنه. خیلی روراست هستیم. گاهی اوقات در جامعه‌مون در ایرلند یا آمریکا، مردم می‌ترسن که روراست باشن. ما سعی داریم نشون بدیم که خوبه روراست باشیم.

Fergal:

دوست دارم فکر کنم موسیقی ما راه‌گریزی برای مردم است. به جای گریز از مشکلات به وسیله‌ی مواد مخدر.

:- اجرا در فستیوال‌های بزرگی مثل وود استاک سال ۹۴ چه حسی داشت؟

Fergal:

خیلی خوب بود. ما ساعت ۱۲/۳ ظهر روی صحنه بودیم.

Cranberries از همه شما تشکر می‌کند و از بودن با شما لذت بسیاری بردیم. به امید دیدار مجدد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

سرگذاشتیم و می‌خواهیم حالا خوش باشیم.

:- تا به حال مشکلی با هواداران داشتین؟

Dolores: من نه، قاعدتاً به عنوان یک گروه مورد علاقه مردم، شما می‌خواین با

اون‌ا حرف بزین و به اون‌ا علاقه دارین اما تنها مشکل وقتی که تعدادشون زیاد می‌شه. من دوست دارم بایستم و با اون‌ا صحبت کنم اما همیشه راحت نیس.

:- اسم Cranberries را از کجا آوردین؟

Fergal: چون کله من شبیه زغال‌آخته (Cranberries) است. یک روز همین

طوری به فکرم رسید. البته این موضوع خیلی مهم نیست.

:- شما به طور فزاینده‌یی طی این سال‌ها با جریان تولید سروکار

داشته‌اید آیا خود را در نقطه‌یی می‌بینید که در آینده آلبومی را به

تنهایی تولید کنید؟

Dolores: مطمئناً. بله. هر گروهی با گذشت زمان به نقطه‌یی می‌رسد که به

چیزهای متفاوتی جلب می‌شود. من با این انگاره زندگی می‌کنم که فقط ترانه بنویسم. چه به جایی برسم یا نرسم. گروه‌های آشغال زیاد